

mõllas wädssind peaga, söimas omma söbro, kes ei wõinud ühtegi rahha mängiattele anda ja toutas wandega, et ta tulleswal pühapäwal keik pühapäwa koli poisid tahtis ennese jure trahteris woõraks palluda.

Agga näddal on pitk, ja Summala käsfi ep olle ni lühhike, et ta mitte käsfo ülleastujat ei peaks kinni wõtma. Enne kui pühapäaw jälle kätte joudis, läks meistri ödde kohtusse ja kaewas Andresse peale, et ta temma rahha olli warrastanud. Kohhus katsus sedda asja läbbi ja keik tunnistusjed teggid sedda selgetõ, et mu ükski, kui Andres se warras oluud. — Ta sai wangi honesse kinni pandud ja ei sanud täis werend aasta seal muud middagi kui kuüwa leiba ja wet ja peale sedda hea nahha täis witse.

Sepärrast, et ta agga weel noor ja alles lerimatta olli, peasis ta se kord suremast nuhtlusjest, ja tedda woeti jälle omma ametisse, et ta wõis omma poisi aastad wälja õppida ja selliks sada. Ta olli kingiseppa

meistri jures tööl, agga se wanna ekõitaja meister, kes tedda keige kurja peale jo enne olli õppetanud, se kiusaja waim ei lasknud tedda mitte lahti. Waewalt ollid kaks aastad möda läinud ja Andrest todi ühhe warrastud härja pärrast ahhelattes kohto.

Wata, nenda hakkas kurrat piõsokesse asjaga peale; sepärrast hoia ennast ka keigewähema patto eest, sest meie näme, et wähhäm pat ikka aeg aiast suremat sünnitõ. — Eõsiteks se warrastud tubbaka rahha, pärrast need tallad, mis Andres kõrtõis ärramängis, kummi wiekümne hõbberubla ja warrastud härjast sadik.

Tõõsi on: kammeel ei woi nõdala silmast läbbi miüna; agga kurrat woib ka seddagi tehha ja pibo suitõega warrest läbbi minnes poisi süddant ärrarikkuda. Sepärrast on tarwis ikka palluda: Ärra sada meid mitte kiusatusse siõse!